

kanne udtrykkes som et antal HF-enkeltfag (fællefagniveau eller tilvalgsniveau) – afhængig af den enkelte uddannelsesretning. For det personel, der ved indtræden på officersgrunduddannelsen skal have gennemgået en særlig faglig uddannelse, vil denne eventuelt suppleret med enkelte HF-fag være adgangsgivende. Minimumskrav, der ikke kan opfyldes gennem HF-systemet, forudsættes tilgodeset i de indledende studietrin eller gennem et forkursus. For at tilgodesø ønsket om en smidig ordning, der løbende lader sig tilpasse udviklingen, findes det hensigtsmæssigt, at de nærmere bestemmelser vedrørende uddannelsens varighed m. v. ikke fastsættes ved lov, men overlades til forsvarsministerens afgørelse. Ved udformningen af bestemmelserne skal det sikres, at det erfaringsgrundlag og lederpotentielt, der findes blandt det faste personel i sergentgruppen, kan udnyttes ved rekrutteringen til officersgruppen.

For at kvalificere officerer til de højere og højeste stillinger er det nødvendigt at meddele dertil egnede officerer videregående uddannelser. Disse kan påbegyndes såvel i nær fortsættelse af officersgrunduddannelsen som på et senere tidspunkt. Videreuddannelse i nær fortsættelse af officersgrunduddannelsen, det vil sige indtil ca. 8 år efter denne, gives i form af en videregående officersuddannelse, som foreslås givet en varighed af ca. 1½ år. På et senere tidspunkt vil anden videregående uddannelse kunne finde sted. Antallet og tidspunktet for indtræden på disse uddannelser må baseres på forsvarets behov.

De generelle krav for bestridelse af sergentgruppens funktioner medfører, at principperne for uddannelse af officersgruppen tilsvarende skal anvendes for denne gruppe.

Forsvarets personelbehov bør i mulig udstrækning dækkes gennem antagelse af personel, der – eventuelt ved forsvarets mellemkomst – har erhvervet den krævede uddannelse inden for samfundets almindelige uddannelsessystemer, således at forsvarets uddannelsesstruktur i det væsentlige skal tilgodesø generelle og specielle militærfaglige områder samt personellens vedligeholdende og videregående uddannelse.

På grund af de fysiske krav, der stilles til officerer ved besættelse af visse stillinger, er det foreslået, at alt officerspersonel i de yngre år anvendes i de fysisk mest krævende stillinger inden for de operative og tekniske områder samt for enkeltes vedkommende i forvaltningsfunktioner i operative mobile enheder for herefter at overgå til fysisk mindre krævende funktioner, herunder successivt efter fornøden supplerende uddannelse til forvalt-

ningsområdet. Herved kan officersgruppen efter en overgangsperiode ansættes med en afskedigelsesalder på 60 år. Der bortses i den forbindelse fra lægepersonel, for hvilket der ikke ses at være behov for ændring af gældende afskedigelsesalder.

For sergent- og konstabelgruppen foreslås, at personellet efter tjeneste i de fysisk mere krævende funktioner overføres til tjeneste i fysisk mindre krævende funktioner. En betydelig del af personellet i disse grupper forventes dog fortsat at måtte forlade forsvaret i en ung alder, det vil sige 35-års alderen.

Den foretagne opdeling i de 4 hovedniveauer og den ændrede fordeling mellem militære og civile stillinger skønnes på længere sigt at medføre besparelser bl. a. på uddannelsessiden. Den foreslåede ændring af officerernes aldersgrænser vil ligeledes på længere sigt medføre besparelser. Overgang til den nye og smidigere uddannelsesstruktur vil antagelig medføre udgifter, der opvejer ovennævnte besparelser, men forventes at medføre en bedre overensstemmelse mellem personellens uddannelse og anvendelse, som må tillægges stor betydning.

Af hensyn til mobiliseringsstyrkens enkadring påregnes værnepligtige fortsat uddannet til sergenter og officerer af reserven. De pågældende kan af hensyn til deres senere tjeneste i mobiliseringsstyrken forrette tjeneste i et nærmere fastsat tidsrum af kort varighed. Som det i dag er tilfældet for reserveofficerer og sergenter, er det hensigten også at lade hjemsendt personel af konstabelgruppen indgå kontrakt om rådighedspligt, idet udviklingen har vist, at der i nogle nøglestillinger i mobiliseringsstyrken er behov for en vedligeholdende og videregående uddannelse gennem rådighedspligt.

Forsvarsministeriet kan tiltræde ovennævnte af styringsgruppen fremsatte forslag og anlagte synspunkter.

I gældende lov om forsvarets personel er optaget en række bestemmelser, som ikke er medtaget i lovforslaget, enten fordi der i overensstemmelse med gældende regler på det pågældende område er indgået aftale, eller fordi området kan reguleres gennem administrative bestemmelser. Dette gælder bl. a. bestemmelserne om de militære grader og deres indbyrdes placering, jfr. gældende lovs § 2, der herefter kan udgå. Herfor taler også, at udviklingen og specielt samarbejdet inden for NATO gør det hensigtsmæssigt, at der åbnes mulighed for uden lovændringer at kunne foretage justeringer af de militære grader. Der er ikke herved påtænkt